

Wat is bidden?

Ds. J. IJsselstein – Markus 10:46-52

Liturgie:

Psalm 34:1,6

Psalm 34:7

Lezen Markus 10:46-52

Psalm 116:1,2,3

Psalm 141:1

Psalm 81:1,12

Gemeente, de preek van vandaag die over Bartimeüs gaat, richt zich in het bijzonder tot de kinderen van de gemeente. Ook onze kinderen hebben een ziel die voor de eeuwigheid geschapen is. Ik wil vanmiddag aan de ouderen vragen om het niet kwalijk te nemen dat ik me vooral richt tot de kinderen. Vaak is het andersom. Onze kinderen zitten er wel bij maar begrijpen veel niet. Ik hoop dat ze vandaag de preek goed kunnen volgen. En ik wil u, ouderen, vragen of u met geduld wilt luisteren naar eenvoudige kindertaal. U bent oud genoeg om voor uzelf de toepassing te maken voor uw eigen hart. Ik wil u vragen om ook te denken aan het woord van de Heere Jezus Christus: Indien u niet wordt als een kind, - als wij groten niet worden als een kind - kunnen we het Koninkrijk der hemelen geenszins ingaan.

Jongens en meisjes, het is bijna 2000 jaar geleden, toen de Heere Jezus langs Bartimeüs kwam. En nu, zoveel jaren later, komt Hij weer voorbij. Hij komt langs bij jullie, bij jou. En ik hoop dat jij en dat wij allemaal hetzelfde zullen als Bartimeüs deed destijds: hij riep, zo hard als hij kon. En... hij kwam tot Jezus.

Probeer u, gemeente en jullie, jongens en meisjes, mee te lezen in je Bijbeltje. Probeer in je gedachten mee te lopen met al die mensen om de Heere Jezus. Probeer het voor je te zien wat daar gebeurt. En stel je steeds de vraag in je eigen hart: wat is eigenlijk de betekenis van het Woord van God voor mij? Wat zegt de Heere vandaag heel persoonlijk tegen mij?

We lezen nog een keer de geschiedenis van Bartimeüs: Markus 10 vanaf vers 46-52.

En zij kwamen te Jericho. En als Hij en Zijn discipelen, en een grote schare van Jericho uitging, zat de zoon van Timeüs, Bartimeüs, de blinde, aan den weg, bedelende.

En horende, dat het Jezus de Nazarener was, begon hij te roepen en te zeggen: Jezus, Gij Zoon Davids! ontferm U mijner. En velen bestrafden hem, opdat hij zwijgen zou; maar hij riep zoveel te meer: Gij Zoon Davids! ontferm U mijner.

En Jezus, stilstaande, zeide, dat men hem roepen zou; en zij riepen den blinde, zeggende tot hem: Heb goeden moed; sta op; Hij roept u. En hij, zijn mantel afgeworpen hebbende, stond op, en kwam tot Jezus. En Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Wat wilt gij, dat Ik u doen zal? En de blinde zeide tot Hem: Rabboni! dat ik

ziende mag worden. En Jezus zeide tot hem: Ga heen, uw geloof heeft u behouden. En terstond werd hij ziende, en volgde Jezus op den weg.

Het thema voor de preek is een vraag. En die vraag luidt:

Wat is bidden?

Ik hoop dat we daar samen, terwijl we dit Schriftgedeelte overdenken, antwoorden op vinden.

Laten we nog eens beginnen bij vers 46: *En zij kwamen te Jericho. En als Hij en Zijn discipelen, en een grote schare van Jericho uitging, zat de zoon van Timeüs, Bar-timeüs, de blinde, aan den weg, bedelende.*

Kijk, daar zit hij. Bartimeüs, een blinde bedelaar.

Hij is blind, dat wil zeggen: hij ziet niets! De meeste mensen die blind zijn houden hun ogen dicht. Hij heeft zijn ogen dicht en houdt zijn hand op. Bedelend, wachtend totdat iemand er iets in stopt. Alsjeblieft, Bartimeüs.

Bartimeüs zit op de grond naast de poort van Jericho. Daar zaten ongetwijfeld nog veel meer blinde bedelaars en andere mensen die zaten te bedelen, die hun hand ophielden. In ieder geval ook de vriend van Bartimeüs waar we op een andere plaats van lezen. Maar kom, we gaan in gedachten eerst naar de andere kant van de stad. Kortgeleden is de Heere Jezus in Jericho aangekomen. Hij is op reis. Hij komt uit het noorden en gaat door Jericho in de richting van Jeruzalem. Om daar te gaan lijden en sterven.

Toen Hij de stad *in* kwam, toen was daar óók een blinde. En die is genezen! Toen Hij verder ging, toen zag de Heere Jezus Zacheüs, de man die in een boom geklommen was om Jezus te zien. En toen zei Hij: Zacheüs, kom naar beneden, want ik moet vandaag in je huis blijven. Toen heeft de Heere Jezus nog een gelijkenis verteld, best wel een moeilijke gelijkenis.

En nu, nu gaat Hij de stad weer *uit*, in de richting van Jeruzalem.

Maar kijk, daar zit Bartimeüs naast de weg. Blind en arm. We zouden, jongens en meisjes, maar dat geldt ook voor de ouderen, we zouden steeds nadenken over de betekenis voor onszelf. Bartimeüs is *blind en arm*.

Blind, dat zijn wij ook in ons hart. We zien niet dat we zondig zijn. We zien niet dat we verloren zijn. We zien niet dat ons hart zwart is van de zonde en van vijandschap tegen God. Want... we zijn blind in ons hart!

We zien niet het gevaar van ons leven, dat we een ziel hebben die tot in eeuwigheid zal leven, en dat we met dat boze zondige hart niet voor God kunnen verschijnen. Dat gevaar zien we niet, want we zijn blind. En we zien ook niet het wonder van de genade van de Heere Jezus Christus. Want... we zijn blind. Blind én arm.

Arm, dat zijn we ook geworden. Door Adam in het paradijs. Die alles wat we hadden verspeeld en verprutst heeft door de zonde. Blind en arm. Dat zijn wij ook.

Bartimeüs bedelt. Hij houdt zijn hand op, zijn lege hand. Hij heeft niet genoeg om van te leven. Zit jij, zit u, vandaag zo in de kerk? Heb jij, hebt u, vandaag al gebedeld?

Wat is dat, bedelen? Dat is een lege hand ophouden, omdat je niets hebt. Hebt u al gebedeld, vandaag toen u bad?

Want dat is eigenlijk het eerste antwoord op de vraag: *Wat is bidden?*

a. Bidden is **bedelen**.

Een lege hand ophouden.

Heb je, jongens en meisjes, vandaag al gebeden? Gebedeld? Toen je zachtjes op je slaapkamer bad: Heere, alstublieft, het is zondag vandaag. Het is Uw dag. Wilt u alstublieft, Heere, vandaag mij een nieuw hart geven in de kerk? Want dat is toch de plaats, Heere, waar U nieuwe harten geeft aan jonge mensen en aan oude mensen? Heb je vandaag al gebedeld, heel zachtjes?

Dan mag je vandaag in de kerk, als de Heere Jezus langskomt, heel hard roepen in je hart. Net zoals Bartimeüs riep: *Heere, Zoon Davids, ontferm u over mij!*

Dan komt vers 47, lees maar mee in je Bijbeltje. *En horende, dat het Jezus de Nazarener was, begon hij te roepen en te zeggen: Jezus, Gij Zoon Davids! ontferm U mijner!*

Bartimeüs hoort dat Jezus de Nazarener langskomt. Jezus uit Nazareth. Zo noemen de mensen Hem. Dat is de naam waarmee Hij bekend is: Jezus van Nazareth. Maar, je hoort daar de verachting in. Die man die komt uit Nazareth, dus dat kan niet goed zijn. Hij hoort dat Jezus van Nazareth langskomt. Maar, denk eens na, jongens en meisjes: Hoe zou Bartimeüs Jezus van Nazareth kennen? Hij heeft hem nooit gezien, want hij is blind. Hij ziet niets. Hij is ook nooit achter hem aan gereisd, want blinden konden in die tijd niet reizen. Hij zit dag in dag uit hier aan de poort van Jericho. Hoe weet Bartimeüs nu van de Heere Jezus, van Jezus van Nazareth? Nou, hij heeft van Hem *gehoord*. Op de plaats waar hij zit, hier bij de poort, waar al die mensen de stad in en uit reisden. Daar zijn mensen bij geweest die het hebben verteld: Bartimeüs, heb je het al gehoord? Jezus van Nazareth wekt de doden op tot leven! En melaatsen, mensen die heel erg ziek zijn, worden beter! Doven kunnen horen en... het is echt waar Bartimeüs, blinden kunnen weer zien!

Gisteren was daar nog het verhaal van die blinde man aan de andere kant van de stad. Die ziet ook! Kortgeleden was daar het verhaal van die blindgeborene. Die had *nóóit* kunnen zien.

Bartimeüs heeft het ongetwijfeld ook gehoord. En nu zit Bartimeüs daar. Hij heeft die verhalen gehoord en hij heeft ernaar geluisterd. Want, blinde mensen kunnen wel niet zien, maar vaak kunnen ze veel beter horen en luisteren dan anderen. Misschien heeft hij wel gezegd: vertel dat verhaal nog eens, ik wil nog een keer horen van die blinden, die beter zijn geworden. Weer hoorde hij die verhalen en hij dronk ze in als water. Misschien heeft hij wel in zijn hand geklapt van blijdschap en hoop en verlangen: o, dat de Heere Jezus toch ook één keer langs zou komen bij mijn plaats, bij de poort van Jericho, aan deze kant.

Kijk eens, het is sabbat. Wij zouden zeggen: het is zondag. Ze nemen hem mee. Ze pakken hem bij zijn arm, bij zijn jas en ze zeggen: kom mee Bartimeüs, we gaan naar de synagoge. Kijk, daar staat hij. Hij luistert mee als er gelezen wordt uit de rol van Jesaja. Terwijl er uit de Bijbel gelezen wordt over de komende Messias. En wat hoort hij daar? Als de Messias gekomen is, alsdan zullen der blinden ogen opgedaan worden. Kijk eens naar zijn gezicht, hoe blij hij kijkt. Wat een hoop, wat een verwachting. Dit, wat hij nu hoort uit de rol van Jesaja, is precies hetzelfde dat over Jezus van Nazareth gezegd is toen hij zat bij de poort van Jericho. De blinden worden ziende. De kreupelen, dat zijn mensen die niet goed kunnen lopen, ze wandelen! En de melaatsen worden gereinigd. De doven horen. De doden worden opgewekt. En de armen wordt het Evangelie verkondigd.

Blind en arm..., zie je hem denken. Blind en arm..., dat ben ik ook!
Zit jij, zit u, ook zo in de kerk vandaag. Jullie hebben, jongens en meisjes, ook gehoord, net als Bartimeüs, van die wonderlijke daden van de Heere Jezus. Van pappa en mamma, van opa of oma, of van je broer of zus. Misschien heeft je moeder het wel eens vertelt, natuurlijk met haar eigen woorden. Zomaar in de kamer, of in de keuken: 'Ik was vroeger blind, blind in mijn hart. Geestelijk blind. Maar de Heere heeft me genezen. Vroeger diende ik de Heere niet. Maar toen kwam Hij in mijn leven. En nu, nu wil ik eigenlijk niets anders meer. Ik wil nooit meer terug. Ik wil niets anders meer dan de Heere dienen en vrezen'.

Let eens goed op: aan de poort van Jericho zitten veel meer bedelaars. Daar zitten heel veel blinde en kreupele bedelaars. En ze hebben állemaal die verhalen gehoord over Jezus van Nazareth.

Kijk nou eens goed. Eén, twee, Bartimeüs en zijn vriend, *zij* kijken blij en hoopvol. En *zij* vragen: o, vertel het nog eens een keer! O, dat de Heere Jezus toch hier langs zou komen. En die *anderen*? Die halen hun schouders op. Ach, moeten we dat nou geloven, al die verhalen? Ik geloof er helemaal niets van!

Zo zijn er vandaag hier ook *twee soorten* van mensen. Twee soorten van kinderen. Twee soorten jongeren. De één zegt: Heere, o dat u eens langs kwam in mijn leven. Ik zou roepen. Ik zou roepen, zo hard als ik kon: Zone Davids, ontferm U mijner! En de ander denkt bij zichzelf: ach, waar zou ik me druk om maken? Ik wacht rustig af.

Maar let op, de Heere Jezus komt langs bij *al* die mensen. Bij de één die naar Hem uitziet en naar Hem verlangt. Maar ook bij de ander die zomaar rustig zit te bedelen en zegt: voor mij geen boodschap. Ook tegen die zegt de Heere: geef Mij je hart. Júist dat hart, dat vijandige, dat dode, dat zondige hart. Geef dat aan Mij. Dat hart dat niet van Mij wil weten.

Misschien zeg je, jongens en meisjes: o, kon ik dat maar! Kon ik dat maar, dat slechte, dat boze, dat zondige hart aan de Heere geven. Maar het lukt niet! Ik kan het niet, ik wil het ook niet. Ik heb het al zo vaak geprobeerd, ik weet niet hoe het moet! Luister dan goed. Vanmiddag komt de Heere Jezus langs. Ook hier, onder de preek. Kijk, daar komen

ze: de Heere Jezus, de discipelen, en heel veel mensen. Er staat: een hele grote schare, een hele grote groep. Een menigte van mensen. En dan komt vers 47: Bartimeüs begint te roepen: *Jezus, gij Zone Davids, ontferm U mijner!*

Bartimeüs springt op en zegt: mensen, wat is er toch aan de hand? Ik zie het wel niet, maar ik hóór heel veel! Ik hoor een drukte van belang; wat is er toch? Is dit soms... even vragen. En hij pakt iemand bij zijn jas en vraagt: wat is er toch aan de hand? Ach, Bartimeüs, ga toch zitten. Het is Jezus van Nazareth Die langskomt.

Rustig, Bartimeüs, ga maar weer zitten. Het klinkt hetzelfde, alsof de duivel in je oor fluistert, als je in de kerk zit. Rustig maar, ga maar rustig zitten. Wacht maar af. Neem een snoepje, denk aan andere dingen, slaap even. Als de Heere je een nieuw hart wil geven, gebeurt dat vanzelf wel. Wacht maar gewoon rustig af.

Zitten maar, Bartimeüs, rustig afwachten. Maar dat doet hij niet. Hij springt op, hij zet zijn handen aan de mond en begint te roepen: *Jezus, gij Zone Davids, ontferm U mijner!*

Hoor je goed wat hij zegt? Hij zegt niet: Jezus van Nazareth. Die andere naam, die bekende naam, waar ook verachting in doorklinkt. Maar Bartimeüs zegt: Gij Zone Davids.

Dat wil zeggen: U bent de Messias, U bent de door God gezonden Zaligmaker. Jezus, Zone Davids, ontferm U mijner. Ik heb U nog nooit gezien, maar ik heb zóveel van U gehoord. Dit is die Man Die de doden levend maakt, die de doven laat horen, Die de blinden laat zien. Dat kan niet anders: Hij is de Messias, de gezonden Zaligmaker. Van Hem heb ik gehoord, maar ik ken Hem niet. Maar nu ik hoor dat Hij heel dichtbij is, nu zal ik gaan roepen. Roepen, zo hard en zo lang als ik kan. Totdat Hij me hoort.

Bidden is... weet je het nog, jongens en meisjes? Bidden is *bedelen*, een lege hand ophouden.

b. Bidden is ook **roepen**.

Roepen om genade. Wat is dat eigenlijk, genade? Genade is wat je niet hebt verdiend. Dat is genade.

Bidden is roepen om genade. Heel hard roepen, net zo lang roepen totdat God hoort.

Jezus, Gij Zone Davids, ontferm U mijner! Genade, Heere!

Maar wat zeggen de mensen? Man, ga zitten. Houd je mond, Bartimeüs. Er zijn zoveel mensen, de Heere Jezus hoort je toch niet.

Maar hij schudt zijn hoofd en zegt: Nee! *Jezus, Gij Zone Davids, ontferm U mijner.*

Man, Bartimeüs, schreeuw niet zo, dat is onfatsoenlijk! De Heere Jezus is in gesprek met andere mensen.

Jezus, Gij Zone Davids, ontferm U mijner!

Bartimeüs, Jezus is op weg naar Jeruzalem. Hij heeft geen tijd, Hij loopt door, Hij houdt Zich niet bezig met mensen zoals jij. Hij heeft geen tijd voor oponthoud?

Wat zeg je, loopt Hij door? Dan moet ik nog veel harder roepen: *Jezus, Gij Zone Davids, ontferm U mijner!*

Stil nou, Bartimeüs, de Heere Jezus houdt Zich niet bezig met mensen zoals wij: blinden, armen, stakkers, bedelaars.

Wat zeg je? Man, roep mee! *Jezus, Zone Davids, ontferm u over mij!*

Bartimeüs: stil! Zo mag je Hem niet noemen, dan krijgen we problemen met de Farizeeën en de Schriftgeleerden en de overpriesters. Die willen niet hebben dat je Hem de Messias noemt.

Hij haalt zijn schouders op en roept nog veel harder: *Jezus, Gij Zone Davids, ontferm U mijner*. Er staat in vers 48: *Velen bestrafden hem, opdat hij zwijgen zou. Stil, Bartimeüs! Maar, hij riep zoveel te meer. Zoveel harder: Gij Zone Davids, ontferm U mijner*.

Jezus gaat voorbij. Hoe vaak, jongens en meisjes, jongelui, hoe vaak ging Hij voorbij aan jouw hart? Iedere zondag. Iedere keer als je leest in de Bijbel. Ieder Bijbelverhaal op school, op de zondagschool of waar dan ook. Hij liep niet door, zoals in het begin bij Bartimeüs. Toen léék het alsof Jezus door zou lopen. Maar bij jou stopte Jezus en klopte aan de deur van je hart. Hij kwam zélf bij je thuis. Als er thuis aan tafel voorgelezen werd uit de Bijbel. Toen papa of mama voorlas: Laat de kinderen tot Mij komen. En er was bij jou thuis helemaal niemand die tegen jou zei: stop, houd je mond, je mag niet bidden, je mag niet vragen, je mag niet roepen!

Maar *deed* je het wel? Heb je het wel gedaan, roepen: Heere Jezus, ontferm U mijner! Want als jij niet bent gaan roepen, dan lijkt je eigenlijk op al die andere mensen. Die kreupelen, bedelaars, doven, blinden, die blijven zitten. Ze houden hun hand op: het is nu de tijd om geld te verdienen. Om bezig te zijn met andere dingen.

Het kan zijn dat er *wel* iemand was – thuis, of waar dan ook – die zei: stop, houd op met dat praten over de Heere, over een nieuw hart, over bidden. Misschien was het wel je vader of moeder, ik hoop het natuurlijk niet, die zei: als je 3 bent, of 4, of 8, of 10, dan ben je eigenlijk veel te klein voor dat soort dingen. Dat is voor later. Doe nu maar rustig aan, dat komt later wel een keer.

Weet je, jongens en meisjes, daar moet je je helemaal niets van aantrekken, wie het ook zegt! Als de mensen zeggen dat je niet tot Jezus mag roepen, trek je er dan helemaal niets van aan. Doe maar precies hetzelfde als Bartimeüs: Hij riep zoveel te meer: *Jezus, Gij Zone Davids, ontferm U mijner*. Als de mensen het niet willen horen, dan stoppen ze hun oren maar dicht. Als jullie maar roepen, heel hard en heel lang, en niet stoppen met roepen: Jezus, Zone Davids, wees ons genadig.

Maar misschien zeg je: zou het wel helpen om zo hard te roepen. Ik roep al zo lang. Ik heb al zo vaak stilletjes gebeden op mijn slaapkamer of op een andere plaats. Zou de Heere wel horen? Zou Hij me wel verhooren? Blijven roepen hoor! Roepen, blijven roepen: Jezus, Zone Davids, ontferm U over mij. Net als Bartimeüs: roepen en nooit opgeven.

Bidden is... weet je het nog: een lege hand ophouden, bedelen. Bidden is roepen.

c. Bidden is ook **blijven roepen**.

Doorgaan met roepen, net zo lang totdat God antwoordt. En, de Heere hoort. Hij gééft antwoord. Hij geeft áltijd antwoord aan zondige kinderen of grote mensen die roepen tot Hem. De deur van de hemel gaat altijd open als je maar blijft kloppen. En het hart van de Heere gaat altijd open als je blijft roepen. En daarom, jongens en meisjes, jongelui, ouderen: roep! Op deze dag, wanneer de Heere Jezus opnieuw voorbij gaat in Zijn woord. Niet één keer, maar méér en harder. En neem u voor: ik zal net zo lang en net zo hard roepen totdat God me hoort.

En Hij zál horen. Dat heeft Hij beloofd. Wie bidt die zál ontvangen. Wie zoekt die zál vinden. En Hij heeft speciaal tegen jullie gezegd, jongens en meisjes: Wie Mij vroeg zoeken, zúllen mij vinden.

Dan komt vers 49: *En Jezus, stilstaande, zei dat men hem roepen zou. En ze riepen de blinde zeggende tot hem: hebt goede moed! Sta op, Hij roept u.*

Jezus staat stil. Het léék alsof Hij niet hoorde. Maar nu staat Hij stil en roept: Bartimeüs, kom bij mij. En wat zeggen de mensen dan? Bartimeüs, heb goede moed! Man, sta op, Jezus van Nazareth roept je! Ja, zo zijn wij mensen. Eerst mensen van Jezus afhouden: zitten Bartimeüs, hou toch je mond! En dan, kruiperig vriendelijk: we hadden niet gedacht, Bartimeüs, dat Hij jou zou roepen, arme, blinde bedelaar, stakker die je bent. Ja, zo is Jezus. Kinderen, kijk eens in je hart. Kinderen, arm en blind. Als je niet meer weet hoe het verder moet, zit je vanmiddag zo in de kerk? Heere, mijn hart is zo vol van zonde.

Ik weet niet hoe het moet. En ik roep al zo lang tot U: Heere, hoor me toch en geef me toch een nieuw hart! Wees vanmiddag niet verdrietig. Want je hebt misschien al heel vaak gedacht: de Heere hoort me niet, de Heere ziet mijn bidden niet. Hij hoort me niet als ik bid, als ik bedel, als ik roep, als ik héél hard roep. Maar luister eens, je kunt het misschien bijna niet geloven, maar vandaag roept Hij jou! Hij roept, net als bij Bartimeüs. Bartimeüs, kom! Hij roept mensen, kinderen, ouderen die tot Hem roepen. En Hij zegt: kom!

En dan staat er in vers 50: *En hij, zijn mantel afgeworpen hebbende, stond op en kwam tot Jezus.*

Weg met die mantel, weg met dat mooie kleed.

Waarom? Om harder te kunnen lopen? Ik denk het niet, want blinden kunnen niet rennen. Die moeten heel voorzichtig zijn, want ze struikelen zomaar over een steen of iets anders wat ze niet zien. Waarom moet die mantel weg, dat kleed? Is Bartimeüs bang dat de Heere Jezus doorloopt? Ik denk het niet, zo is de Heere Jezus niet. Hij roept en Hij wacht, Hij staat stil. Nee, het is wat anders.

Het kleed van Bartimeüs, die jas, die mantel, is een teken van waardigheid, van deftigheid. Bartimeüs is wel een arme blinde bedelaar. Maar met die mooie jas lijkt het nog heel wat. Het lijkt toch nog een beetje een deftige heer. En niemand ziet hoe arm hij is.

Bartimeüs voelt het terwijl hij opspringt en zijn jas weggooit: als de Koning roept en zegt: Bartimeüs, kom! Hij voelt het in zijn hart: Ik moet komen en ik mag komen *zoals ik echt ben*. Als iemand die geen recht heeft. Als een echte bedelaar, die alleen maar een lege hand heeft. Ik mag, ik moet komen, als een smekeling, als een bedelaar, die in zijn hart zegt: Heere, ik ben het niet waard dat U mij roept!

Als ik ga tot de Koning – en ik zal gaan, want nu word ik geroepen – dan zal ik mijn kleed weggooien, mijn deftigheid en mijn waardigheid. Dan zal ik komen zoals ik ben, arm, ellendig, jammerlijk en blind. Wel gekleed, dat natuurlijk wel. Maar niet in die mooie mantel, maar in dat armoedige onderkleed.

Jongens en meisjes, jongelui, gooi weg dat kleed. Jij, die denkt dat je zo goed bent omdat je zo veel goede dingen doet en hebt gedaan. Gooi maar weg dat kleed, die gedachte, dat je hoort bij de beste kinderen van de kerk. Dat je hoort bij de beste kinderen van de klas omdat je zoveel bezig bent met de dingen van de Heere en anderen helemaal niet. Gooi weg dat kleed! Die gedachte dat je niet zo slecht bent als andere mensen omdat je niet steelt, omdat je niet vloekt, omdat je geen vieze grapjes maakt, omdat je daar niet om lacht. Gooi weg dat kleed! Want zo, met dat deftige, mooie kleed, kun je nooit bij de Heere Jezus komen. Kom zoals je bent. Kom zoals je echt bent. Slecht, zondig, meer dan wie dan ook in de kerk of daarbuiten. Kom zoals je bent. Maar kom! Kom wel, vandaag, voordat het te laat is.

Je kunt, jongens en meisjes, overal naar toe lopen met de vragen van je hart. Naar de meester of de juf. Naar een ouderling of diaken. Naar je vader of moeder. En hoe goed ze je ook willen helpen, mensen kunnen het niet. Bartimeüs, hij had naar Jakobus kunnen gaan, naar Petrus, naar Johannes. Maar hij doet dat niet. Hij staat op, gooit zijn mantel weg en komt tot Jezus.

Kom dan, zoals je echt bent. Niet met dat mooie kleed: ik ben beter en netter dan anderen. Maar kom zoals je bent: slecht, zondig. Slechter en zondiger dan alle andere mensen. En de Heere Jezus – dat zie je bij Bartimeüs – Hij zal je met open armen ontvangen en je van harte omhelzen. Hij heeft het Zelf namelijk gezegd: Laat de kinderen tot Mij komen en verhindert ze niet. Want derzulken is het Koninkrijk der hemelen.

Kom, jongelui. Als je geen hoop meer hebt in jezelf. Als je niet weet hoe het verder moet. Moe van de zonde. Gebukt onder de schuld van je hart. Verloren in jezelf. Kom. Dat is de roepstem van Christus tot die roepende Bartimeüs: Roep hem, dat hij komen zou! Kom dan vandaag nog.

En laten wij ouders en ouderen bidden. Bid ouderen, om de komst van de Heilige Geest. Bid het: trek onze kinderen, Heere! Maak ze levend in hun hart. Wek ze op uit hun geestelijke dood en trek ze met koorden van liefde. Want alleen dan zullen ze komen tot U.

Wij gaan samen zingen uit Psalm 141 vers 1, een psalmvers dat gaat over het roepen van het hart tot God, dat roepen dat God altijd hoort.

*'k Roep, HEER', in angst tot U gevloeden,
Ai, haast U tot mijn hulp en red;
Hoor naar de stem van mijn gebed,
Daar ik U aanroep in mijn noden.*

Kijk, daar staat Bartimeüs voor de Heere Jezus. Zoals hij is. Niet in dat mooie kleeed, maar zonder die deftige mantel. Maar hoe is hij daar nu gekomen? Misschien zeg je: nou, gewoon, lopend. Ja, dat is waar. Maar, als je goed nadenkt, jongens en meisjes, dan zie je dat hij pas kwam *toen Jezus riep*.

Hij had van zichzelf geen kracht en moed om zelf te gaan lopen met zijn blinde ogen. Om met zijn ellebogen door die menigte heen te dringen en al tastend op zoek te gaan naar de Heere Jezus.

Hij *kon* niet komen, totdat Jezus hem riep. Misschien ziet u vanmiddag ook wel zo in de kerk: Heere, ik weet niet hoe het moet! U roept wel: Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven! Maar hoe moet ik toch komen?

Kijk vanmiddag eens goed. Het is de Heere Jezus Zelf. Bartimeüs roept. Hij roept heel hard en hij blijft roepen. En de Heere *hoort*.

En nu *roept* Hij Bartimeüs. En *dán* staat Bartimeüs op. Hij gooit zijn mantel af en komt tot Jezus. Het is Jezus Die hem kracht geeft en moed geeft en geloof geeft om niet alleen te roepen, maar om ook om te komen. Daarom, als je niet weet hoe je komen moet (als de roep van het Evangelie klinkt: kom toch tot Mij), roep dan in je hart, en blijf roepen: Heere, geef me moed en kracht, geef me geloof om te luisteren, om te roepen en om te komen. Want U alleen kunt me brengen. U alleen kunt me redden.

En dan staat er in vers 51: *En Jezus, antwoordende, zei tot hem: Wat wilt u dat Ik u doen zal? En de blinde zeide tot Hem: Rabboni, dat ik ziende mag worden.*

Bartimeüs, wat is het probleem? Wat kan Ik voor je doen?

En wat zegt Bartimeüs dan? Heere, alstublieft, ik hoor zoveel rumoer, er zijn zoveel mensen om U heen, dit is een buitenkansje! Alstublieft, geef me vandaag iets extra's, iets meer geld. Dan kan ik weer een paar dagen vooruit?

Dat zegt Bartimeüs niet. *Rabboni* (dat wil zeggen: Meester), *geef me ogen zodat ik kan zien*. Geef me ogen, Heere, zodat ik weer zien kan. Zonder aarzeling. Niet een heel verhaal eromheen. Nee, hij zegt direct waar het om gaat. Rabboni, dat ik ziende mag worden.

Kinderen, heb je het gehoord - net als Bartimeüs bij de poort van Jericho - dat de Heere Jezus alles kan? Dat Hij alle macht heeft in de hemel en op de aarde? Heb je óók gehoord dat Hij de door God gezonden Messias is? De Heere Jezus Christus, de enige die jou een nieuw en een levend hart kan geven? Roep je in je hart misschien al heel lang en heel

hard? Blijven roepen hoor! Nog veel harder roepen. *Jezus, gij Zoon Davids, ontferm u mijner!*

Vandaag is Jezus hier opnieuw, in het Woord. En Hij roept je. En Hij vraagt: wat wil je van Mij? Wat kan Ik voor je doen? Daarom, jongens en meisjes, als je nou straks thuis bent moet je één ding doen. Dan moet je naar je slaapkamer gaan of naar een ander stil plekje. En we spreken af met alle vaders en moeders en opa's en oma's dat ze niet gaan vragen wat je daar doet. En dat ze niet stiekem gaan kijken. Op stil plekje buig je je knieën en je vouw je handen en zeg je: 'Heere, mijn hart is zo schuldig en zo zondig. Heere, één ding: vergeef me toch al mijn zonden!'

Vertel ze maar aan de Heere. Heere, ik heb geklopt, ik heb gelogen, ik heb gestolen, ik ben zo jaloers op andere kinderen. Heere, ik heb niet alleen tegen mensen gezondigd, maar ik heb vooral tegen U gezondigd. Ik heb wel eens gevloekt, met mijn hart of met mijn mond. Ik luister niet naar U. Alstublieft Heere, één ding: wilt U mij een nieuw hart geven? Was mijn zondige hart toch schoon van al die zonden en geef me een nieuw hart.

Misschien zeg je: ja, ik begrijp het wel, maar ik *kan* niet zo goed bidden. Ik kan mijn knieën wel buigen en mijn handen vouwen en mijn ogen dichtdoen. Maar dan weet ik niet wat ik zeggen moet. Dan kan ik niet bidden. Wat moet ik dan doen?

Dan moet je maar zuchten. Zucht dan maar. Weet je wat dat is? Zuchten is dat je diep ademhaalt en dan weer uitblaast. Zuchten is bidden, terwijl je geen woorden hebt.

d. Bidden is **zuchten**, bidden zonder woorden.

Bidden, als je niet weet hoe je moet bidden. Dat mag je doen als je klein bent, dan mag je doen als je groot bent. Zucht dan maar, want God hoort dat zuchten! En Hij verhoort het. Dat blijkt.

Want, staat er in vers 52: *En Jezus zeide tot hem: Ga heen, uw geloof heeft u behouden. En terstond werd hij ziende en volgde Jezus op de weg.*

Uw geloof heeft u behouden. Eigenlijk is het dubbel. De Heere Jezus zegt: úw geloof. En toch, dat geloof had hij toch niet van zichzelf. Dat had Bartimeüs niet zelf gemaakt in zijn hart. Dat geloof heeft de Heere Jezus aan hem gegeven. Hij zegt als het ware: 'dat je van Mij hoorde, toen je daar zat bij de poort, en dat je ging luisteren naar al die verhalen, en dat je ging hopen en uitzien en verlangen of Ik een keer langs zou komen, en dat je ging roepen en bleef roepen toen Ik langskwam, en dat je steeds harder ging roepen.

Bartimeüs, dat was allemaal niet je eigen werk, maar dat was Mijn werk in je hart. Dat geloof dat Ik aan je gegeven heb.'

Maar nu noem Ik het toch: úw geloof. Bartimeüs, dat geloof heeft je 'gered'. Want dat betekent eigenlijk dat woord behouden. Dat betekent: gered.

Trouwens, ik hoor eigenlijk helemaal niets meer over die ogen, over die blindheid van Bartimeüs. Het lijkt alsof die ogen tussendoor zomaar plotseling weer zijn gaan zien. Weet je hoe dat komt?

Dat komt omdat de Heere Jezus veel meer heeft gegeven dan waar Bartimeüs om vroeg. Bartimeüs zei: ‘Heere, alstublieft, geef me ogen om te zien.’ En wat zegt de Heere? Niet alleen je ogen, Bartimeüs, maar álles. Je bent helemaal beter: je ziel, je hart is gered. Niet alleen je ogen, maar ook je hart.

Zo is de Heere, jongelui, jongens en meisjes. Je vraagt iets, maar je krijgt alles. Maar zal je er wel voor zorgen dat je het goede vraagt? Niet: Heere, alstublieft, mag ik... En dan komt onze lijst. Mag ik meer zakgeld, mag ik een mooi cadeau voor mijn verjaardag, mag het goed gaan op school, en zo gaat het maar door. Nee, dit. ‘Heere, geef me ogen opdat ik kan zien. Heere, dit is geen leven, zoals ik nu leef. Ik ben arm en ellendig en blind, help mij toch! Heere, alstublieft, geef me één ding: een nieuw hart!’ Jongens en meisjes, je zult het krijgen, als je roept! Als je heel hard roept met je hart, en je blijft roepen. En je krijgt zelfs veel meer. Je vraagt iets aan de Heere, en je krijgt álles. Hij heeft het Zelf gezegd: Zoek eerst het Koninkrijk van God, en de rest zal Ik je toewerpen. Je krijgt alles!

Ineens is Bartimeüs beter. Hij was blind en arm. En nu? Ja, hoe moet ik dat zeggen. Nu is hij bekeerd. Hij heeft een nieuw hart gekregen. Ogen om te zien. Maar meer nog: ook een nieuw hart. Misschien zeg je, jongens en meisjes: kan dat wel, zomaar ineens? Dat is typisch een vraag die grote mensen graag stellen. Als je gewoon leest in de Bijbel dan zul je zien dat het kan.

Saulus, hij is een vervolger van de gemeente. Maar dan komt de Heere Jezus hem tegen op de weg en zegt: Saul, Saul, wat vervolgt u Mij? Op één dag bekeerd, en twee dagen later preekt hij de Heere Jezus Christus in de synagoge. Wat denk je van de stokbewaarder? En van Lydia de purperverkoopster? Bekeerd op één dag, ja dat kan.

Wil de Heere dat doen? Ja, dat wil de Heere doen! Ben je dan voor je leven lang uitgeleerd? Nee, dat niet! Maar bekering, dat nieuwe hart krijgen, ja dat kan op één dag. Het kan vandaag!

Maar je moet wel haast maken, want deze dag gaat voorbij en misschien is dit wel onze laatste dag. Het ene moment blind, en dan: zien. Het ene moment totaal verloren en zondig. En dan? De Heere Jezus zegt het: gered, behouden!

En dan, dan rent Bartimeüs zeker naar huis? ‘Mensen, ik kan zien!’ Hij vertelt het zeker tegen zijn vader en moeder en tegen de burens. Mensen, er is nu toch wat gebeurd, ik was blind, maar nu zie ik weer! Nee, dat staat er niet.

De Heere Jezus zegt wel: ‘ga heen.’ Maar hij doet het niet. Hij volgt de Heere Jezus. Hij heeft maar één verlangen in zijn hart: Heere, ik wil U dienen. Ik wil u volgen. U gaf alles! U maakte me beter, niet alleen mijn ogen maar ook mijn hart. Heere, U hebt me gered, nu heb ik ook alles voor U over. Ik wil U volgen waar U ook heengaat.

Jongens en meisjes, jongelui, dat wens ik je van harte toe. Dat je zo, juist als je jong bent, je hele leven aan de Heere en Zijn dienst mag geven. Want oudere mensen, als ze bekeerd worden, als ze 30 zijn, of 40, of 50 – je opa of oma die 80 is of 90 kan ook nog bekeerd worden! – maar oudere mensen die bekeerd worden hebben vaak zoveel verdriet in hun hart. Waarom? Omdat ze zoveel tijd, zoveel jaren verprutst hebben.

Werkelijk verprutst in de zonde en in de dingen van deze wereld.

Wanneer je als kind, als klein kind, de Heere mag dienen en vrezen, dan ben je zó gelukkig. Dan mag je je hele leven aan de Heere geven. Bartimeüs gaat mee met Jezus naar Jeruzalem. Dan kan hij het met zijn eigen ogen zien, want hij was blind, maar nu ziet hij.

Wat ziet hij, wat zal hij zien? Weet je nog: de Heere Jezus is op weg om te gaan lijden en te gaan sterven. Nu kan Bartimeüs met zijn eigen ogen gaan zien dat de Heere Jezus moet gaan sterven in zijn plaats!

Misschien heeft Bartimeüs dat eerst nog niet zo goed begrepen. Dat de Zone Davids, de Heere Jezus, Die hem beter maakte, Die hem nieuwe ogen en een nieuw hart gaf, dat Hij moet gaan sterven. Voor mij!?

Misschien heeft hij dat in het begin nog niet zo goed begrepen. Het kan zijn, als je als kind een nieuw hart krijgt, dat je heel veel dingen niet zo goed begrijpt. Er zijn zoveel meer mooie, goede dingen van de Heere te leren. Maar dat neemt niet weg dat als je de Heere dient, dan ben je wel echt héél gelukkig.

Ik denk dat Bartimeüs misschien wel tranen gehuild heeft, toen hij stond bij het kruis en met zijn eigen ogen keek en zag: de Heere Jezus sterft. Hij moet sterven, ook voor mij... Misschien had hij wel tranen in zijn ogen, in die ogen die nu konden zien! Tranen van verdriet. Zoveel zonden, zoveel schuld van mij. Dat heeft ervoor gezorgd dat de Heere Jezus moest lijden en sterven.

Maar ongetwijfeld waren het ook tranen van blijdschap en verwondering en vreugde in zijn hart. 'Heere, ik kan het niet begrijpen. Als ik zie op dat lijden en sterven van U. Dat U in mijn plaats wil lijden en sterven. Dat U tegen mij zegt: Ik voor u, omdat jij anders de eeuwige dood had moeten sterven.'

Jongens en meisjes, dat is nou het leven met de Heere. Soms – ik zal eerlijk zijn – soms zijn er tranen van verdriet. Niet over de Heere, maar over onze eigen zonde. Maar vaak zijn er ook zoveel tranen van geluk en van blijdschap.

Als je de Heere dient ben je echt heel erg gelukkig.

Maar kijk nog even mee, daar aan de poort van Jericho. Daar zitten nog al die andere mensen. Misschien wel 20 of 30. Ze zitten te kletsen met elkaar over alles wat er gebeurd is. Ze zeggen tegen elkaar: 'wat een wonder, he! Bartimeüs die zat hier, en zijn vriend die zat daar, en nu... hij ziet! En hij is Jezus gevolgd op de weg naar Jeruzalem. Het is toch wat, he!'

Maar blinden, bedelaars, oudere mensen, wanneer gaat *u* luisteren? Wanneer gaat *u* roepen? We zouden kunnen zeggen tegen die mensen, en ik zeg het ook tegen u die niet

roept: 'U ziet niet hoe blind u bent, u weet niet hoe arm u bent, en u luistert niet, misschien deze dag ook wel niet, nu Jezus opnieuw voorbij komt.'
O, als u niet wordt zoals een kind, kunt u het koninkrijk der hemelen niet ingaan.

Jongens en meisjes, nog één ding. Ik wil je iets vertellen. Een poosje geleden vond ik iets, het hing ergens aan de muur. Er hing een kaartje aan de muur, daar stonden twee boodschappen op. En die ga ik aan je meegeven, die moet je goed onthouden voor als je straks op je slaapkamer gaat bidden.

De eerste boodschap is een boodschap voor *kinderen die de Heere liefhebben*. We hebben dat samen gezongen. Misschien heb je het wel met je hele hart gezongen: God heb ik lief, want die getrouwe Heer', hoort mijn stem! Hij hoort dat roepen dat bedelen, Hij hoort mijn smekingen, mijn klagen.

Dit, kinderen die God liefhebben, dit is de eerste boodschap, een tekst uit Spreuken. Op dat kaartje stond, en dat zegt de Heere: *Ik heb lief die Mij liefhebben*. Ik heb lief, zegt God, die Mij liefhebben. Voel je, als je de Heere liefhebt, ben je heel erg gelukkig. Dan zegt God tegen jou: Ik heb lief de kinderen, de ouderen, die Mij liefhebben. Maar als je de Heere niet liefhebt, dan ben je niet zo gelukkig. Dan ben je eerlijk gezegd doodongelukkig. Maar je kunt het wel krijgen, dat geluk van de Heere Jezus, dat nieuw hart. Want die tekst gaat door. Daar staan twee dingen in. De eerste boodschap hebben jullie gehoord, dat was een boodschap voor kinderen die de Heere liefhebben: *Ik heb lief die Mij liefhebben*.

Maar er is ook nog een tweede boodschap, voor kinderen, voor ouderen *die God niet liefhebben: En die Mij vroeg zoeken, zullen Mij vinden*. Dat geldt voor jou. Maar dat geldt ook voor de ouderen die niet vroeg gezocht hebben. Als u Hem ijverig zoekt, als u vanaf vandaag onophoudelijk vanuit de nood van uw hart de Naam van de Heere aanroept, de Naam van de verhoogde Heere Jezus Christus, dan zult ook u zalig worden. Dat geve de Heere, tot roem van Zijn genade, naar de trouw van Zijn verbond. Om Jezus' wil!

Amen.

Slotzang Psalm 81:1,12:

Zingt nu blij te moê
't Machtig Opperwezen
Enen lofzang toe...

"Opent uwen mond;
Eist van Mij vrijmoedig,
Op mijn trouwverbond...